

Beeldkwaliteitplan Het Bos – De Groene Loper

Het beeldkwaliteitplan Het Bos - De Groene Loper bevat stedenbouwkundige, architectonische en bouwkundige uitgangspunten en richtlijnen voor het deelgebied Het Bos van De Groene Loper en geeft inzicht in de gewenste vormgeving van de toekomstige bebouwing.

De ambitie is om een hoge kwaliteit van de bebouwing tot stand te brengen. Het plan beoogt ook te inspireren door intenties en ambities te verduidelijken.

Het geven van richtlijnen alleen garandeert nog niet dat de beoogde kwaliteit inderdaad tot stand komt. Van alle partijen in het planproces wordt extra inspanning en creativiteit verwacht om méér tot stand te brengen dan technisch en functioneel goede oplossingen.

De uitdaging is het Bosgebied in De Groene Loper **zó** te bouwen en in te richten dat de bewoners trots zijn op hun wijk en dat de bezoekers het als een bijzonder woongebied ervaren.

Het beeldkwaliteit plan vormt tezamen met het bestemmingsplan “De Groene Loper (eerste herziening)” een sturingsinstrument op weg naar realisatie.

Het beeldkwaliteitplan is daarbij richtinggevend en kwaliteitsbewakend. Tevens vormt het beeldkwaliteitplan een beleidskader voor welstandstoezicht.

In bijlage 1 vindt u het beeldkwaliteitplan

Extra toelichting over de bosbeplanting op de kavels en in het openbaar gebied

In het beeldkwaliteitplan wordt beoogd een bosrijke woonomgeving te creëren dat zich onderscheidt door de unieke ligging aan het grensvlak van het buitengebied. De Bossfeer vormt de leidraad en inspiratiekader bij de uitwerking van het plan.

Het beeld van de Boskavels wordt bepaald door bos. De kavels zijn omzoomd door stroken bos, zodat de lommerrijke kwaliteit van het bos kan worden waargenomen vanuit iedere woning.

Wakker worden door de vogels, een tapijt van herfstbladeren, licht gefilterd door het bladerdak, witte berkenstammen; dat is de mysterieuze sfeer van het bos. Het bosbeeld verandert sterk afhankelijk van de seizoenen. Het bosgebied vormt een ruim opgezette, groene woonomgeving met een robuuste groenstructuur die de basis legt voor de verdere stedenbouwkundige invulling.

Wonen tussen de bomen!

De Bosstructuur

Het landschappelijk uitgangspunt is het creëren van een ecologisch interessant en relatief droog boslandschap met vrijstaande woningen in een waterrijke omgeving. Het dient aan te sluiten op de landschapskarakteristiek van de Nieuwe Beek, de aangrenzende provinciale ecologische hoofdstructuur van de Bundertjes en de groenelementen van de golfbaan.

De landschapsecologische relatie met de Bundertjes is van betekenis voor veel struweel- en bosvogels en dagvlinders.

De bestaande waardevolle bosgebiedjes en verspreide boomgroepen worden aangevuld met nieuwe bosbeplanting, zodat er één bosgebied ontstaat van Parkweide tot het Verliefd Laantje. Voor de bosbeplanting is gekozen voor de aanplant van hoofdzakelijk inheems plantmateriaal. De aanplant dient tenslotte de herkenbaarheid van de (stand)plaats te versterken. De keuze voor de soort is afgeleid van het bostype dat er ter plaatse thuishoort.

Het te verwachten bostype op het te creëren droog tot enigszins vochtige rabattenbos op de enkeerdgronden is het **beuken-zomereikenbos**. Dit bostype wordt gekenmerkt door hoog opgaande bomen, vooral zomereik en beuk met relatief weinig ondergroei. Op vochtige plaatsen, zoals langs de greppels, treden ook ruwe en zachte berk en zwarte els op de voorgrond. In de struiklaag domineren sporkehout, wilde lijsterbes en gewone braam; ook komen gewone vlier, hazelaar en hulst voor. Daarnaast zijn klimplanten als wilde kamperfoelie en klimop aanwezig in dit bostype. De kruidlaag bestaat van nature vooral uit soorten als bochtige smele, dalkruid, blauwe bosbes, brede stekelvaren, hengel, valse salie en lelietje-van-dalen.

Om het wonen in het bos te realiseren zal voor een belangrijk deel het bos nog moeten worden aangeplant. Op het uit te geven terrein zal, met uitzondering van de bouwvlakken, bos aan worden

geplant in “bosrabatten”, “bosstroken”, “boszomen” en “bostuinen”. Tezamen vormen ze de bosstructuur die zorgt voor een bosachtige woonomgeving. Naast een fraaie woonomgeving zorgt het ook voor een geschikt leefgebied voor vogels, kleine zoogdieren (waaronder eekhoorns en vleermuizen), amfibieën (overwinteringsgebied), insecten (waaronder vlinders), paddenstoelen en planten.

Beplanting

De “bosrabatten” vormen de overgang aan de achterzijde van de kavels en bestaan uit een robuuste bosstrook van 5 meter per kavel. De achterzijden van de kavels worden begrensd met een greppel die

onderdeel van het rabatbos is. Tussen de kavels aan de zijziden worden robuuste “bosstroken” aangeplant met een breedte van 5 meter per kavel.

Tussen de percelen kan indien gewenst is een gaashekwerk van maximaal 2,00 meter hoogte gesitueerd worden. De “bosrabatten” en “bosstroken” worden gekenmerkt door hoog opgaande bomen, die in een onregelmatig plantverband worden geplant, met daaronder een struiklaag. Door het relatief grote oppervlak bosrand, ontstaat een groot oppervlak met een min of meer natuurlijke overgang van het bos via een struiklaag naar een kruidlaag. Een dergelijke bosrand is bijzonder waardevol voor veel plant- en diersoorten. Door aanwezigheid van een struiklaag ontstaat in de bostuinen een duidelijk besloten sfeer.

De “boszomen” vormen de overgang van privé naar openbaar gebied. Deze “boszomen” worden juist gekenmerkt door een meer open en transparant karakter. Een belangrijk deel van de bossfeer wordt mede verzorgd door de bijdrage van de particuliere tuinen rondom de woningen. De tuinen dienen te passen in het bosbeeld. Door ook bij de inrichting van de tuinen het bos als uitgangspunt te nemen ontstaat de bossfeer die de boskavels een eigen karakter geeft en openbaar en privé naadloos in elkaar laat over lopen.

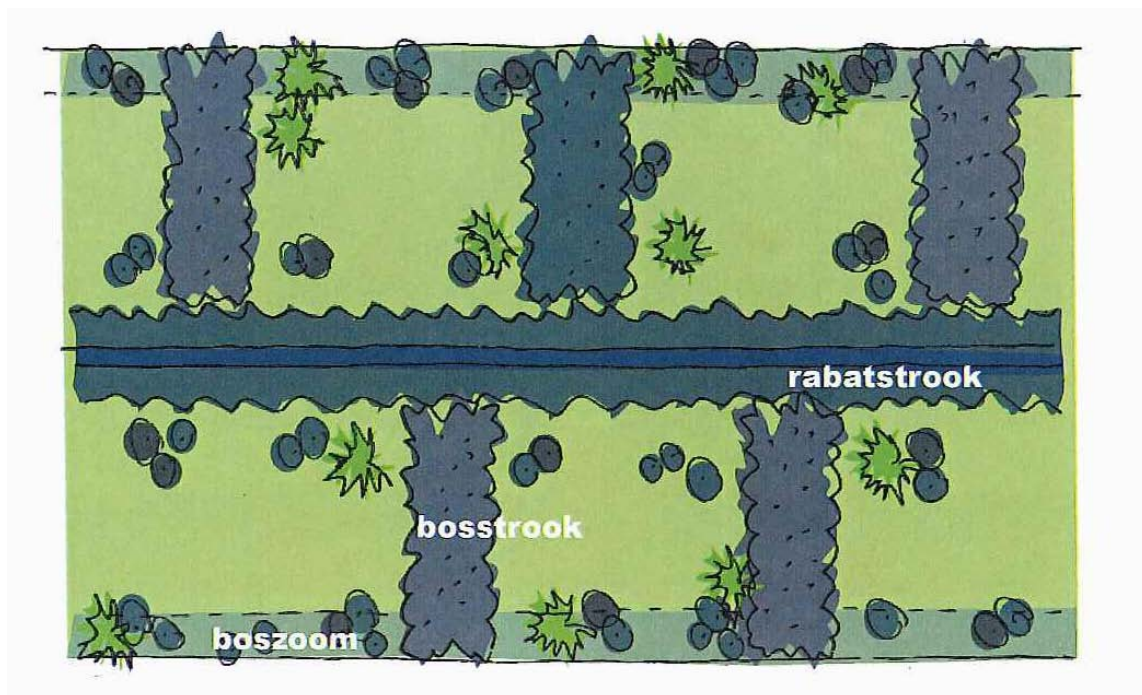
Bepanting

Boomsoorten: zomereik, beuk, zachte berk, ruwe berk en els

Heesters: sporkehout, wilde lijsterbes, gewone braam, gewone vlier, hazelaar en hulst

Klimplanten: wilde kamperfoelie en klimop

Kruiden: bochtige smele, dalkruid, blauwe bosbes, brede stekelvaren, hengel, valse salie en lelietje-van-dalen

Erfafscheidingen

In de boszone worden de kavels die grenzen aan het openbaar gebied (wegen en voetpaden) omkaderd met “boszomen”. De “boszomen” vormen een strook van minimaal 5 meter langs de voor en (kop)zijzijde van de kavels. De boszomen worden ingeplant met hoog opgaande bomen die in een

onregelmatig plantverband worden geplant, met daaronder een rijke kruidlaag die typerend is voor het bostype. Her en der worden groepjes inheemse struiken geplant, aangevuld met meer cultureelsoorten, zoals rododendrons, die het landgoedkarakter versterken. De “boszomen” worden gekenmerkt door een meer open en transparant karakter.

In deze zone zijn geen erfafscheidingselementen toegestaan. Erfafscheidingen mogen op minimaal 5 meter van de kavelgrens worden geplaatst en bestaan uit hagen of stalen hekwerken. Alle kavels worden vanaf de boslanen ontsloten, de positie van de erftoegang ligt niet vast. Voor de erftoegangen geldt dat er maximaal één per perceel mag zijn en dat de maximale breedte per toegang 3,75 meter kan zijn. Het is gewenst om de erftoegangen bij tegenover elkaar gelegen percelen niet in elkaars verlengde te leggen. Hiermee wordt een ontspannen bosstructuur versterkt.

De erftoegangen worden door middel van poorten geaccentueerd, geïnspireerd op de in de omgeving voorkomende erftoegangen. Deze poorten liggen 5 meter vanaf de kavelgrens. Deze poorten kunnen ook een “loopdeur” hebben of gemetselde penanten.

